

Bulletiner från Foteviken

Foteviken 2011-11-01

Spökvandring vid Foteviken

Som en motvikt till den amerikaniserade Halloweentradition som nu är allmän i Sverige beslöt Fotevikens Museum att anordna en mörkervandring bland nordiska gästar, vättar, gudar och troll. Sammantaget drygt tjugo personer från både museets personal, volontärer och vänföreningen SVEG var ute i mörkret för att ge de ca 130 besökarna en upplevelse de sent skulle glömma. För säkerhet skull hade vi markerat att vandringen inte var lämplig för mindre barn. Och tur var det! Många blev nog ordentligt skrämda och tjusade på samma gång.

Grupper om tjugo personer begav sig ut i mörkret, ledsagad av ett andeväsen som endast gav grymtande

Spökvandring på Fotevikens Museum

Tisdagen 1 nov 19.00
Möt nordiska gudar, andar,
troll och elaka väsen

Föranmälning fordras på
museum@foteviken.se

Klädsel: grova skor och varma kläder

ljud ifrån sig. Alla var tvungna att under färden hålla i ett långt rep – styrkan mot de onda makterna fanns i repet. I offerlundan, med gudabilderna som var svagt och trolskt upplysta dök plötsligt en ruskig och vresig man upp ur jorden. Jo, nog fick de allt veta lite om gudarna i lunden men knappast på pedagogiskt snällt sätt.

Den vidare färden gick runt och utanför vikingastadens mäktiga vall. Plötsligt blockerades vägen av en kvinna som stoppade gruppen. Mäktiga ljud av en galopperande häst hördes i natten och plötsligt dök Oden med slokhat, spjut och häst fram i en ljuskägla längre fram på vägen. Hur få bort honom? Vi kan avslöja att det lyckade och med en stegrande häst försvann vidundret ut i mörkret.

Vid gravhögen fanns irrbloss och här satt en sorgsen man på en stubbe. Han kunde nu berätta den fasansfulla historien om hur hans hustru dragits in i högen av trollen. Han planerar dock att försöka återta henne när högen på julaftonsnatten reser sig på tre guldstötter och trollen dansar under den. Ett barn blev inte så lite förskräckt när mannen, för att visa hur trollen tagit hustrun, greppade tag i han mamma och drog in henne mot högen...

Vilken vandring! Ljusen lyste svagt upp skepps-sättningen på branten mot havet. Gruppen stoppades inne i skeppet av dödsportens väktare. Tur var det. Andeväsendet som ledde gruppen höll på att ta dem till dödsriket där Hel härskade. Efter att berättat om skeppet Nagelfar och Ragnarök samt att man absolut inte fick se Hel i ögonen stod hon plötsligt där i fören. Hemska var hon att skåda – blundade gjorde många.

Färden gick vidare mot det stora försvarstornet av trä, med röda sken upplyst denna gastarna och andarnas natt. Nedanför tornet satt de tre normorna vid en järnkittel. Till och med de sturskaste av barnen blev nu skräckslagna inför de tre kvinnornas hemska skepnader och hesa prat och skratt. Snart slöt sig dock säkerheten när gruppen kom in i Vikingastaden genom Nordreport. Men hur ta sig från staden via Syndreport till räddningen i museets entrebyggnad? Besökarna bjöds på en varm trolldryck och sedan var det för var och en att fortast möjligt störta mot räddningen. Nu hade man ju inte längre repet som skydd.

